

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับพุทธศักราช 2550 กำหนดให้การไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้แทนในการเลือกตั้งใด ๆ เป็นหน้าที่ของพลเมือง ซึ่งมีโทษหากพลเมืองที่มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมิได้ออกไปทำหน้าที่พลเมืองตามรัฐธรรมนูญ ในปัจจุบันภาคประชาชนมีความตื่นตัวเป็นอันมากในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการเมืองการปกครองในประเทศ หรือ ในท้องถิ่นของตน โดยมีตัวอย่างจากจำนวนพรรคการเมืองที่เพิ่มมากขึ้น จำนวนนักการเมืองที่ลงรับสมัครเลือกตั้งมีจำนวนมากขึ้นตามลำดับ การมีส่วนร่วมของประชาชน ถือเป็นหลักการสากลที่อารยประเทศให้ความสำคัญ และเป็นประเด็นหลักที่สังคมไทยให้ความสนใจเพื่อพัฒนาการเมืองเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมตามหลักการธรรมมาภิบาลที่ภาครัฐจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ เพื่อสร้างความโปร่งใสและเพิ่มคุณภาพการตัดสินใจของภาครัฐให้ดีขึ้น และเป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุก ๆ ฝ่าย

หลักการสร้างการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันพ.ศ. 2550 (มาตรา 284-287) ได้บัญญัติให้รัฐต้องให้ความสำคัญเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้รัฐได้ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหาในพื้นที่ การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจะทำได้ทั้งในด้านบริหารจัดการและด้านการเมือง

1. ด้านการบริหารจัดการ

1.1 ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในท้องถิ่น

- ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ด้านการเมือง

2.1 การเลือกตั้ง

- สมาชิกสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง

2.2 การเสนอการออกกฎหมายท้องถิ่น

- การเข้าชื่อร้องขอต่อประธานสภาท้องถิ่นเพื่อให้สภาท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่น

2.3 การออกเสียงประชามติ

- การมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการออกเสียงประชามติหรือการแสดงความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นก่อนที่จะมีการกระทำการใดๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อท้องถิ่น

2.4 การตรวจสอบอำนาจรัฐในระดับท้องถิ่น

- การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและกำกับการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.5 การถอดถอนผู้บริหารท้องถิ่น

- การมีส่วนร่วมในการลงคะแนนออกเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น ในกรณีที่เห็นว่าผู้นั้นไม่สมควรดำรงตำแหน่งต่อไป

การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชนในการออกเสียงเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับปีพ.ศ. 2550 (มาตรา 72: บุคคลมีหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง)

ระดับประเทศ

เลือกตั้งส.ส. 480 คน	- แบบแบ่งเขต 400 คน
	- แบบบัญชีรายชื่อ 80 คน
ส.ว. 150 คน	- เลือกตั้ง 76 คน
	- สรรหาคัดเลือก 74 คน

ระดับท้องถิ่น

กรุงเทพมหานคร	- เลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
	- เลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร
เมืองพัทยา	- เลือกตั้งนายกเมืองพัทยา
	- เลือกตั้งสภาเมืองพัทยา
76 จังหวัด	- เลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาล
	- เลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล
	- เลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองหลวงและนครที่มีประชากรมากที่สุดของประเทศไทย อีกทั้งยังเป็นเมืองที่ใหญ่เป็นอันดับ 2 ของภูมิภาคนี้อีกด้วย เป็นศูนย์กลางการปกครอง การศึกษา การคมนาคมขนส่ง การเงินการธนาคาร การพาณิชย์ การสื่อสาร และความเจริญของประเทศ นอกจากนี้ยังเป็นเมืองที่มีชื่อเสียง

ที่สุดในโลกอีกด้วย ตั้งอยู่บนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำเจ้าพระยา มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านและแบ่งเมืองออกเป็น 2 ฝั่ง คือ ฝั่งพระนครและฝั่งธนบุรี โดยกรุงเทพมหานครมีพื้นที่ทั้งหมด 1,568.737 ตารางกิโลเมตร มีประชากรตามทะเบียนราษฎรกว่า ห้าล้านคน ทำให้กรุงเทพมหานครเป็นเอกนคร (primate city) และศูนย์กลางอื่นของประเทศไทยด้วยความสำคัญลง มีผู้กล่าวว่า กรุงเทพมหานครเป็น "เอกนครที่สุดในโลก"

กรุงเทพมหานครเป็นเขตปกครองพิเศษของประเทศไทย มีได้มีสถานะเป็นจังหวัด คำว่า กรุงเทพมหานคร นั้นยังใช้เรียกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของกรุงเทพมหานครอีกด้วย ปัจจุบัน กรุงเทพมหานครเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรง กรุงเทพมหานคร (อังกฤษ: Bangkok Metropolitan Administration ชื่อย่อ: กทม.; BMA) เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ซึ่งทำหน้าที่บริหารเขตการปกครองพิเศษกรุงเทพมหานคร ตามกฎหมายปัจจุบันคือ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528

ยุคพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2528

เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2528 มีพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครขึ้นอีกครั้ง โดยยกเลิกพระราชบัญญัติฯ ฉบับปี พ.ศ. 2518 และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมทั้ง 4 ฉบับ รวมถึงประกาศคณะปฏิวัติแก้ไขเพิ่มเติมด้วย แล้วกำหนดให้กรุงเทพมหานครเป็นนิติบุคคลและราชการบริหารส่วนท้องถิ่น โดยให้สภา กทม.มีสมาชิกซึ่งราษฎรเลือกตั้งตามเกณฑ์ แต่ละเขตเลือกตั้งมีจำนวนราษฎรใกล้เคียงกันประมาณหนึ่งแสนคน สามารถเลือกสมาชิกสภาได้หนึ่งคน มีกำหนดวาระคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้งทั่วไป โดยให้สภาเลือกสมาชิกเป็นประธานสภาหนึ่งคน และรองประธานสภาไม่เกินสองคน ทั้งสองตำแหน่งมีวาระคราวละสองปี ส่วนผู้ว่าราชการ กทม.กำหนดให้มีหนึ่งคน ซึ่งราษฎรเลือกตั้งขึ้น ด้วยการออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ วาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันออกเสียงลงคะแนน มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบาย และบริหารราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย เป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติราชการ และบังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างของ กทม. กับให้มีรองผู้ว่าราชการ กทม.ไม่เกินสี่คน , เลขานุการผู้ว่าราชการหนึ่งคน ผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสี่คน หากมีประธานที่ปรึกษาและที่ปรึกษาผู้ว่าราชการ ต้องมีรวมกันไม่เกิน 9 คนนอกจากนี้ ยังจัดระเบียบราชการ กทม.ขึ้นใหม่ ประกอบด้วย สำนักงานเลขานุการสภากรุงเทพมหานคร ทำหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำของสภา กทม. มี เลขานุการสภากรุงเทพมหานคร เป็นผู้บังคับบัญชา ขึ้นต่อปลัดกรุงเทพมหานคร โดยให้มีผู้ช่วยเลขานุการ , สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ทำหน้าที่เกี่ยวกับราชการและภารกิจของผู้ว่าราชการ กทม. มี เลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นผู้บังคับบัญชา ขึ้นต่อปลัดกรุงเทพมหานคร โดยให้มีผู้ช่วยเลขานุการ และหัวหน้าสำนักงานเลขานุการตามลำดับ , สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร ทำหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำของคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร มี หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นผู้บังคับบัญชา ขึ้นต่อ ประธานคณะกรรมการ

ข้าราชการกรุงเทพมหานคร โดยจะให้ให้มีผู้ช่วยหัวหน้าสำนักงานก็ได้ , สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ทำหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของ กทม. มี ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นผู้บังคับบัญชา โดยจะให้ มี รองปลัดกรุงเทพมหานคร คนเดียวหรือหลายคนก็ได้ , สำนัก หรือส่วนราชการอื่นที่มีสถานะเทียบเท่า ทำหน้าที่ราชการตามที่กำหนดโดยประกาศ กทม. มีผู้อำนวยการสำนักเป็นผู้บังคับบัญชา โดยจะให้ มีรองผู้อำนวยการสำนักก็ได้

สำหรับเขต กำหนดให้ตั้ง สำนักงานเขต ขึ้นเป็นครั้งแรก มี ผู้อำนวยการเขต เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบการปฏิบัติราชการภายในเขต โดยจะให้ มีผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตก็ได้ และให้แต่ละเขตมี สภาเขต ขึ้นเป็นครั้งแรก โดยสมาชิกมาจากการเลือกตั้ง จำนวนอย่างน้อยเขตละ 7 คน หากเขตใดมีราษฎรเกินทุกหนึ่งแสนคน ให้เลือกตั้งสมาชิกสภาของเขตนั้นเพิ่มอีกหนึ่งคน มีกำหนดวาระคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้งทั่วไป อนึ่ง พระราชบัญญัตินี้ ยังกำหนดอำนาจหน้าที่ภายใต้บังคับของกฎหมายอื่น และการปฏิบัติสำหรับข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร แต่มิได้มีบทบัญญัติว่าด้วยแขวงอีก โดยในการแบ่งส่วนการปกครอง กทม. ยังคงมีแขวงเป็นหน่วยย่อยของเขตอยู่ตามเดิม

หลังจากนั้นมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยออกเป็นพระราชบัญญัติ จำนวน 4 ฉบับ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

- ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2534 - ให้แก้ไขเนื้อความในบทบัญญัติว่าด้วยรายได้ของกรุงเทพมหานคร เพื่อให้สอดคล้องกับการยกเลิกภาษีการค้า และนำระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม กับภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทน ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ฉบับที่ 30 พ.ศ. 2534 ซึ่งพระราชบัญญัติทั้งสองจะมีผลบังคับใช้ ในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535
- ฉบับที่ 3 ลงวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2539 - ให้แก้ไขเนื้อความในบทบัญญัติว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร กับลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร และยกเลิกบุคคลหลุหนวและใบี่ ซึ่งไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้ จากการเป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 5 พ.ศ. 2538 และให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
- ฉบับที่ 4 ลงวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2542 - ให้แก้ไขเนื้อความในบทบัญญัติว่าด้วยคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร และผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ที่เกี่ยวกับการมีสัญชาติไทย และการถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ตลอดจนเพิ่มสิทธิแก่ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถลงคะแนนเสียงให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร พ้นจากตำแหน่งตามที่กฎหมายบัญญัติ และสามารถเข้าชื่อเสนอร่างข้อบัญญัติต่อประธานสภา เพื่อให้สภากรุงเทพมหานครพิจารณาออกเป็นข้อบัญญัติได้ รวมทั้งกำหนดหน้าที่ให้

บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงาม เพื่อให้สอดคล้อง และเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

- ฉบับที่ 5 ลงวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2550 - ให้ยกเลิกเนื้อความในบทบัญญัติว่าด้วยการเป็นบุคคล ต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ให้ผู้เป็นบุคคลหูหนวกและ เป็นใบ้ พ้นจากการเป็นบุคคลต้องห้ามดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย ที่มีให้เลือกปฏิบัติต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสภาพทางกาย

1.2 ปัญหาและความสำคัญของปัญหา

การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2556 เป็นการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ครั้งที่ 10 เกิดขึ้นในวันอาทิตย์ที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2556 หลังหม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตรลาออกก่อนครบ วาระเพียงหนึ่งวัน เมื่อวันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2556 โดยที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) กำหนดเปิดรับ สมัครผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ระหว่างวันที่ 21 ถึง 25 มกราคม ปีเดียวกัน ผลอย่างไม่เป็นทางการปรากฏว่า หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมัยที่สอง ด้วยคะแนนเสียงมากที่สุดเป็น ประวัติการณ์ เช่นเดียวกับ พลตำรวจเอก ดร.พงศพัศ พงษ์เจริญ ซึ่งมีคะแนนมาเป็นอันดับที่ 2 ทำลายสถิติ ของนายสมัคร สุนทรเวช เมื่อปี พ.ศ. 2543 ทั้งคู่ อีกทั้งสถิติของผู้มาใช้สิทธิทั้งหมดยังสูงถึงร้อยละ 63. 98 นับว่ามากที่สุดกว่าครั้งไหน ๆ แม้ว่าในหลายพื้นที่ในช่วงก่อนเที่ยงและบ่ายจะมีฝนตกลงมาอย่างหนัก ก็ตามและต่อมาในวันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2556 คณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้มีมติรับรองหม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร เป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 4 ,244,452 คน แบ่งเป็นเพศชาย 1 ,955,843 คน เพศหญิง 2 ,288,609 คน มีจำนวนหน่วยเลือกตั้ง 6,548 หน่วยเลือกตั้ง

ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง 2,715,640 คน คิดเป็นร้อยละ 63.98 จะเห็นได้ว่ามีประชาชนออกมาใช้สิทธิ สูงที่สุดเท่าที่เคยมี ตามตารางสถิติดังนี้

ตารางที่ 1: สถิติเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรวมเขตเทียบกับเขตบางกอกน้อย

เลือกตั้งผู้ว่าราชการกทม.รวมเขต				เขตบางกอกน้อย		
พ.ศ.	ผู้มีสิทธิ	ผู้มีมาใช้สิทธิ	ร้อยละ	ผู้มีสิทธิ	ผู้มีมาใช้สิทธิ	ร้อยละ
พ.ศ.2539	3,625,638	1,578,061	43.53	105,297	46,028	43.71
พ.ศ.2543	3,817,456	2,247,308	58.87	102,552	58,043	56.60
พ.ศ.2547	3,955,855	2,472,486	62.50	99,361	59,942	60.33
พ.ศ.2551	4,087,329	2,214,320	54.18	95,085	50,249	52.85
พ.ศ.2552	4,150,103	2,120,721	51.10	96,105	47,746	49.68
พ.ศ.2553	4,244,452	2,715,640	63.98	91,367	56,114	61.42

เมื่อเทียบสถิติการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร 6 ครั้งที่ผ่านมา การเลือกตั้งปี พ.ศ.2539 ในเขตบางกอกน้อยมีผู้ออกมาใช้สิทธิมากกว่ารวมเขต การเลือกตั้งอีก 5 ครั้งต่อมารวม ถึงครั้งล่าสุดวันที่ 3 มีนาคม 2556 มีผู้ใช้สิทธิในเขตบางกอกน้อย น้อยกว่ารวมเขตทุกครั้ง จึงสนใจศึกษาปัญหานี้ถึงปัจจัยที่มีผลทำให้ประชาชนออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะในเขตบางกอกน้อย เขตบางกอกน้อยมีพื้นที่ 11.95 ตารางกิโลเมตร ประชากร 117,939 คน (เป็นชาย 55,977 คน หญิง 61,962 คน) จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 91,367 คน

แบ่งการปกครองย่อยออกเป็น 5 แขวง

1. แขวงศิริราช
2. แขวงบ้านช่างหล่อ
3. แขวงบางขุนนนท์
4. แขวงบางขุนศรี
5. แขวงอรุณอมรินทร์

จำนวน 46,538 หลังคาเรือน

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ให้ประชาชนออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งผู้ว่าราชการ

กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการให้ประชาชนออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะในเขตบางกอกน้อย

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มีขอบเขตการศึกษาเฉพาะประชาชนในเขตบางกอกน้อยที่มีสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในวันที่ 3 มีนาคม 2556

1.5 นิยามศัพท์

เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้ให้นิยามศัพท์เฉพาะดังนี้

การเลือกตั้ง หมายถึง การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ.2556

ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ.2556

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ให้ประชาชนออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการให้ประชาชนออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะในเขตบางกอกน้อย